

במדינה

(המשך מעמוד 52)

לשילטון הליכוד. איש, פרט לכמה אנשי הנהלה בדבר, לא ידע מי עומד מאחורי מודעה זו ומי מימן אותה. התעלומה ניפתרה עד מהרה הודות ל- להתרברבותו של המנהל המיסחרי של דבר, אבי גולן. הוא סיפר לעיתונאים, כי המודעה היא פרי יוזמתו. "זהו ראיון פירי סומי מבריק מאין כמוהו", התגאה, "עדיין לא מצאתי לו מממן, אך אני בטוח כי רבים יקפצו על המציאה, והיא תתפרסם עד תום תקופת שילטון הליכוד." גולן אכן הגה את הרעיון. הוא כתב

המודעה ב"דבר" להיות יותר טוב מהליכוד

את גוסס המודעה, והעביר אותה לדפוס, תוך שהוא מצרף אליה אזהרה, כי מי שיעז להוציא את המודעה החריגה, יפטר מטר מעבודתו. האיום עשה את שלו וה- מודעה פורסמה.

נדע כי חבריה הכנסת מאיר כהן, שהוא יושב ראש סיעת הליכוד בהסתדרות, זעם כאשר קרא את המודעה. הוא מתכוון לפעול בעניין זה. העיתון דבר שייך ל- הסתדרות. הפירסום פוגע בסיעת הליכוד, שהיא השניה בגודלה במליאת הוועד- הפועל. כהן יפנה אל עורכת דבר, חנה זמר, וידרוש ממנה הסבר למודעה הי- פוגעת.

למרות ביטחונן המופרז של אבי גולן, כי ימצא מממן למודעה, היא פורסמה

מוחות מרגלית ראדי (גן-שמואל) כרמדה (עין השופט) ונטע פודי (זהבות-הבשן)

להיות יותר טוב מ"שרות שווה"

פולי, בקיבוץ זהבות-הבשן: "התארגנו לפני כמה שבועות. הרוב נמצאות אחרי שמינית, בשנת שירות מטעם הקיבוץ. אנחנו למעשה משרתות שלוש שנים, בעוד שבנות אחרות כלל לא משרתות והולכות לים. איננו מוכנות להשלים עם חוק שמיועד להפלות חלק מהאזרחים. אנחנו נתגייס, בשופו של דבר, אבל גם נשמיע את קולנו נגד מה שקורה במדינה הזאת."

"בינתיים לא תומך בנו אף גוף מקיבי בוצים. גם שירות שווה לא מוכנים לע- מוד מאחורינו, כי אינם מוכנים לפעול נגד החוק. אבל רק בדרך זו אפשר לפ- עול כדי לגרום לאנשים להתנער מ- אדישותם."

על הבמה עלתה שרה'לה, מאיילת הש- חר, ובידה דף מעוך. "כנראה שרק כי אשר מופרים החוק הסדר במדינה, רק דבר לא עור, אנחנו חייבות לפעול בדרך כזאת" הכריזה.

דבריה הופיעו עלידי קריאות-ביניים. קשה היה לעקוב אחר מה שהתנהל באר- לם הקטן, שרה'לה נשארה יושבת. לעזר- תה קם דורון רוט, משערי-גולן, מהנה- הגה הראשית של השומר-הצעיר. הוא העלה על הבמה את רקפת, מהנעור ה- עובד, שתנהל את הדיון. גם רקפת לא הצליחה לומר את דבריה.

"אולי נעשה הצבעה, כדי להחליט מי ינהל את הדיון ואיך?" נשמעה קריאה. בסוף הוחלט להעלות את חברת-הכנ- סת שולמית אלוני, כדי ליישב את המאבק שבין התנועות הקיבוציות השונות. "ה- החלטתה כאן לא יכולה להיות ממוסדת", הסבירה להם אלוני. "אתם לא יכולים לבחור בגוף שינהל בשבילכם את ה- עניין. כל אחת צריכה לבוא בעצמה וביוד- מתה, אחרת זהו מרד."

הרוחות התלהטו. פה ושם נשמעו קרי- אות: "אנחנו לא נתגייס בכלל!" "מגישות התה". יהודה מגיבעתיים אמר: "תעשנה הכל, אבל מחוץ לצבא. לצה"ל אורבות הרבה סכנות. אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לא להתגייס."

סקסה מיכל ויינברג, ממועצת הביטחון של הקיבוץ הארצי: "זה עניין פוליטי. צריך להבדיל בין מאבק פוליטי ובין מא- בק אישי. יש כאן חוק שנקשר בצורה פוליטית עם צה"ל, אבל צה"ל הוא גוף לא פוליטי. נפגשתי לאחרונה עם הרבה בנות. שאינן רוצות להתגייס. אני רוצה להגיד לכן, להזהיר אתכן, אתן לא תל- קננה דבש. רבות מכן תהיינה פקידות, מזכירות, מגישות-תה, טלפוניסטיות. אי- אפשר שכל אחת תקבל את מה שהיא רוצה. אבל אתן צריכות להתגייס ל- צה"ל."

בסופו של דבר היה קשה להחליט איך לעשות מה. כל קבוצה נלחמה על זכות ההחלטה. 60 בנות עזבו את האולם והח- ליטו להילחם ולצייס בנות למען צעד- מחאה של דחיית גיוס. השאר המשיכו להילחם בתוך האולם.

"מה שמפריע לי" אמרה ראדי מגן- שמואל, "זה שהכל הפך כאן למאבק מימ- סדי בין הקיבוץ הארצי ואחרים. אלה אומרים שהצעה שהועלתה אינה בשמם, והשאר טוענים, כי ההחלטה אינה בשמם. הם עוד יישבו שם הרבה זמן. למעשה כל העניין הוא לא עניינה של תנועה קיבוצית זו או אחרת."

אום, אך דבריהן הופסקו באמצע עלידי קריאות-הביניים של הבנות. שבאו למ- חות נגד ביטול חוקה-שירות-הלאומי. הן התכנסו בתלאיביב ביום החמישי שעבר, והביאו אתן מיכתב, שהופנה אל "כבוד השר" עזר וייצמן, ראש-הממשלה, הרמטכ"ל וראש אכ"א.

במיכתב נאמר: "אנו, בנות מכל רחבי הארץ, מכל שדרות העם, בנות עירוניות ובנות קיבוצים, חילוניות ודתיות, העומי דות בפני גיוסנו לצה"ל, הרואות בשי- רותנו הצבאי חובה וזכות לאומית ממד- רגה ראשונה. אנו זועקות על העוול הנע- שה במדינה! אנו רואות לעצמנו חובה מצפונית ולאומית למחות נגד חוק דמוק- ראטי שהלך לעולמו..."

הן באו למחות בעשרות. ליתר דיוק: 130 בנות מכל רחבי הארץ. לפני שהת- חילו בכנס היה ברור, לפחות לחלק מהן, כי הן התכנסו כדי להודיע, כי לא תת- גייסנה לצה"ל במועד; תדחנה את גיוסן בשובן ותבואנה לביטוח שחורים למחות מול בניין הכנסת. להתנער מאדישות. הסבירה נטע

רק יום אחד. למחרת שוב לא הופיעה. נשארה רק השאלה מי מימן אותה באותו היום?

תנועות

שרות יותר שווה

"פחות שיוויון ויותר

כפייה רתית!" קבעה צעירה

בכנס של בנות נגד ביטול

חוק השרות הלאומי

"צריך להפסיק עם האדישות! לאף אחד לא איכפת במדינה הזאת," טענה דליה אנגלמייר, מבית-קמה, בלהט.

"יש כאן פחות שיוויון ויותר כפייה רתית", פסקה עינת, מקיבוץ דביר, מקצ- הו השני של האולם.

"הן לא תלכנה לים ואנחנו נשרת ב- צה"ל", התפרצה להמולה נטע עינת. האווירה באולם צוותא להטה. בנו אחר זו ניסו כמה בנות לעלות על הבמה ולג-

היציל הכותל את נישואי פארה?

שום תאונה רצינית לא קרתה לה וכי נאלצה לדוות על קביים כדי שלא להפסיד אף אחד מסיוורה, ובעיקר את הביקור בכותל המערבי (בתמונה משמאל עם רונית עמית), לא הצליחה להירגע, בעצמה. "הוא טילפן", צהלה לפני כולם. האם זו התפילה שנשארה פארה, שהעירה את ליבו של היקר לה - ואם כן, האם יציל הכותל את נישואיה? צילם: גריגורי רובינסקי. עריכה פיינרן

בלילה האחרון לניקורה בישראל, בעת שסעדה את ארוחת- הערב בחברתם המצומצמת של מלוויה, במלון באילת, קיבלה פארה פוסט שיחת-טלפון אישית מלוסי-אנג'לס. על הקו היה לי מייג'ורס, בעלה לשעבר, שנפרד ממנה, אם כי השניים לא התגרשו עדיין. הוא החליט לטלפן לה, מעבר ליש, אחרי שראה בעיתונים את צילומיה מישראל, כשהיא נשענת על קביים ונכה. אחרי שהרגיעה אותו בטלפון, וסיפרה לו כי